

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 15/08-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. apríla 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa o sťažnosti Ing. D. K., P., zastúpeného advokátkou JUDr. B. V., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 38/04 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. D. K. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 38/04 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Ing. D. K. **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Bratislave **p o v i n n ý** vyplátiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Ing. D. K. priznáva úhradu trov konania v sume 6 296 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet advokátky JUDr. B. V., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 16. januára 2008 prijal na ďalšie konanie sťažnosť Ing. D. K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. B. V., P., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 38/04.

Sťažovateľ uviedol, že Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 7 C 445/00-25 pripustil jeho vstúpenie do konania na miesto žalobcu.

Sťažovateľ potom podaním z 22. júla 2003 doplnil žalobu a upresnil jej petit. Okresný súd Bratislava II na pojednávaní 26. novembra 2003 za prítomnosti účastníkov konštatoval svoju vecnú nepríslušnosť s tým, že spis postupuje na krajský súd.

Sťažovateľ bol len telefonicky vyrozumý, že Okresný súd Bratislava II 2. decembra 2003 postúpil spis krajskému súdu. Na jeho dopyt dostal z infocentra krajského súdu informáciu, že vec je na krajskom súde vedená pod sp. zn. 1 C 38/04. Spis bol uložený do archívu s tým, že vec mala byť postúpená na Okresný súd Bratislava I. Z Okresného súdu Bratislava I podnecovateľovi ale oznámili, že žiaden takýto spisový materiál neevidujú.

Na základe rozporných informácií sťažovateľ 16. augusta 2007 podal písomnú sťažnosť na nečinnosť súdu na krajský súd a žiadal o prevedenie nápravy, odstránenie prieťahov v konaní a oznámenie, kedy a na ktorý súd bol spis postúpený.

Krajský súd na sťažnosť odpovedal 27. augusta 2007 tak, že sťažnosť vyhodnotil ako dôvodnú, pretože spis mu bol doručený 3. decembra 2003 a bol zaevidovaný pod sp. zn. 16 Cbi 72/03. Po 8 mesiacoch mala byť vec 10. augusta 2004 preradená do registra „C“ pod sp. zn. 1 C 38/04, avšak omylom bola založená do archívu. Dňa 15. augusta 2007 bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava I, kde bola zaevidovaná pod sp. zn. 30 Cb 164/07. Spis bol teda po dobu 3 rokov uložený v archíve krajského súdu.

Na základe toho sťažovateľ zastáva názor, že postupom krajského súdu v označenom konaní došlo k porušeniu jeho ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, preto navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho veci na ďalšie konanie vydal nález:

„I. Krajský súd Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 38/04 porušil základné právo Ing. D. K., bytom P., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené Článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

II. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Ing. D. K. finančné zadostučinenie vo výške 35.000,-Sk, slovom tridsaťpäťtisíc slovenských korún.

III. Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť náhradu trov konania pánovi Ing. D. K. v sume 6.296,-Sk,-Sk, slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún jeho právnej zástupkyňi - advokátke JUDr. B. V., so sídlom P., do 2 mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

Na výzvu ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadrila predsedníčka krajského súdu. V podstatnej časti uviedla, že podľa vyjadrenia predsedníčky senátu I C «navrhovateľ JUDr. S. V., správca konkurznej podstaty (ďalej len „SKP“) úpadcu M., spol. s r. o. „v konkurze“ proti odporcovi C., B., sa svojím návrhom zo dňa 14. 06. 2000, domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 23.969,--Sk s príslušenstvom.

Vec pôvodne napadla na Okresný súd Bratislava II. (ďalej len „okresný súd“) dňa 20. 06. 2000, pričom zostala vedená pod sp. zn. 7 C 445/2000 (č. 1. 1).

Okresný súd prípisom zo dňa 01. 12. 2003 vec postúpil krajskému súdu podľa ustanovenia § 104a ods. 2 O. s. p., ako súdu príslušnému podľa ustanovenia § 9 ods. 4, písm. a) O.s.p , nakoľko sa jedná o spor súvisiaci s konkurzným konaním. Veci bola krajským súdom pridelená sp. zn. 16 Cbi 72/2003.

Pod uvedenou spisovou značkou, prípisom zo dňa 10. 08. 2004, bola vec na krajskom súde preradená do občiansko-právneho oddelenia a bola jej pridelená sp. zn. 1 C 38/2004. Kedy dal zákonný sudca úpravu v spise sp. zn. 1 C 38/2004, už z fotokópie nevyplýva. Je z neho len zrejmé, že písomným vyhotovením prípisu zo dňa 31. 12. 2004 a dňa 15. 08. 2007, bola vec postúpená inému súdu prvého stupňa - Okresnému súdu Bratislava I, a to podľa ustanovení § 104a, § 105, § 85 ods. 1 a § 9 ods. 1 O.s.p., ako súdu miestne príslušnému. Podľa údajov spisovej kancelárie v dobe od roku 2004 do roku 2007, bola vec omylom uložená v archíve».

Predsedníčka krajského súdu aj právna zástupkyňa sťažovateľa oznámili, že netrvajú na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd zo spisového materiálu krajského súdu, ktorý si zadovážil, zistil, že na Okresnom súde Bratislava I bola pod sp. zn. 30 Cb 164/2007 vedená vec žalobcu JUDr. S. V. – S., spol. s r. o., proti žalovanému A. o zaplatenie 23 969 Sk. Uznesením z 18. júla 2003 sp. zn. 7 C 445/00 tento súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto aby nastúpil sťažovateľ. Na pojednávaní konanom 26. novembra 2003 za prítomnosti právnych zástupcov účastníkov, okresný súd uznesením rozhodol tak, že pojednávanie odročil na neurčito s tým, že vec bude postúpená na krajský súd. Krajskému súdu bola vec postúpená 1. decembra 2003 a bola zaevidovaná pod sp. zn. 16 Cbi 72/2003. Krajský súd 2. mája 2004 požiadal tamojší súd o zapožičanie spisu 10 C 27/01. Konajúca sudkyňa 10. augusta 2004 prípisom požiadala podateľňu krajského súdu o preradenie spisu sp. zn. 16 Cbi 72/03 do registra „C“. Krajský súd 15. augusta 2007 postúpil vec zaevidovanú už pod sp. zn. 1 C 38/04 Okresnému súdu Bratislava II, kde je vedená pod sp. zn. 30 Cb 164/2007.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (II. ÚS 61/98). Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. Tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (II. ÚS 219/04).

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, v namietanom konaní ide o finančné nároky sťažovateľa po vyhlásení konkurzného konania na majetok jeho dlžníka. Zo sťažnosti, z vyjadrenia predsedníčky krajského súdu i spisového materiálu vzťahujúceho sa na vec nevyplýva, že by dôvodom nečinnosti krajského súdu bola okolnosť spočívajúca v zložitosti konania.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd ho nemôže vyhodnotiť ako aktívne a súčinnosťné. Sťažovateľ bol v označenom konaní kvalifikovane zastúpený. O skutočnosti, že vec bude postúpená na konanie krajskému súdu sa dozvedeli na pojednávaní 26. augusta 2003. Sťažnosť na nečinnosť tohto súdu podali až o 4 roky.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ sa o odstránenie zásahov do jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov mohol pokúsiť podaním sťažnosti podanej na štátnu správu súdov skôr.

3. Z vyhodnotenia postupu krajského súdu jednoznačne vyplýva, že tento súd bol od 10. augusta 2004 do 15. augusta 2007 nečinný z dôvodu nesprávneho uloženia neskončenej veci do archívu.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 38/04 svojím postupom porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože namietané konanie bolo v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti skončené, ústavný súd neprikázal krajskému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 1 C 38/04 v ďalšom období konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie 35 000 Sk s odôvodnením dlhotrvajúceho stavu právnej neistoty.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vychádzajúc

z dĺžky obdobia a správania sťažovateľa, počas ktorého bol krajský súd nečinný, ústavný súd dospel k záveru, že v tomto prípade je primeraným finančným zadostučiním suma 20 000 Sk.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátkou JUDr. B. V. v konaní pred ústavným súdom.

V sťažnosti ich sťažovateľ vyčíslil sumou 6 296 Sk. Táto suma je zhodná s výpočtom ústavného súdu, ktorý v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov sťažovateľovi priznal odmenu za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti). Za dva úkony vykonané v roku 2007 patrí odmena v sume dvakrát po 2 970 Sk, k tomu 2 x 178 Sk režijný paušál. Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú tak sumu 6 296 Sk.

Trovy konania je krajský súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne podľa výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2008